

† Μηνί νοεμβρίω Ινδ. ς', διεκομισθησαν λόγοι τοῦ κρατί-
 στου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως πρὸς τὸν παναγιώτατον
 δεσπότην ἡμῶν, τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχη, διὰ τοῦ περιποθήτου
 θείου τῆς κραταιᾶς καὶ ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ, τοῦ τιμιωτάτου ἐν
 μοναχοῖς κδρ Μακαρίου Γλαβᾶ τοῦ Ταρχανειώτου, εἰπόντος, ὅτι ὁ βα-
 σιλεὺς ὁ ἅγιος βούλεται καταστήσαι στρατιώτας ἐν τοῖς χωρίοις ἔξω
 τῆς Κωνσταντινουπόλεως μέχρι τῆς Σηλυβρίας, οὓς καὶ βούλεται δοῦ-
 ναι τὰ ἐν αὐτοῖς χωράφια καὶ τὴν γῆν πᾶσαν τὴν ἐν αὐτοῖς· ἐπεὶ δὲ
 ἔχει καὶ ἡ μεγάλη ἐκκλησία δύο χωρία, τὸ τοῦ Οἰκουμείου καὶ τὸ
 τοῦ Πασπαρᾶ, μηνύει τῇ μεγάλῃ ἀγιωσύνῃ σου, ἵνα ἀπολυθῶσι ταῦτα
 παρ' αὐτῆς, ὡς ἂν παραλαβὼν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος ταῦτα ποιήσῃ ἐπ'
 αὐτοῖς, ὅπερ βούλεται, κατέχει γὰρ μέλλει ταῦτα μέχρι χρόνου ἐνός,
 καὶ εἰ μὲν ποιήσῃ, ὅπερ βούλεται, καθέξει ταῦτα καὶ εἰσέτι καὶ δώ-
 σει τῇ ἐκκλησίᾳ ἑτέραν πρόσοδον, ἴσῃ τῶν κτημάτων τούτοις, εἰ δὲ
 οὐ ποιήσῃ, ὅπερ βούλεται, ἀντιστραφήσονται ταῦτα πρὸς αὐτήν. πρὸς
 ταῦτα ὁ παναγιώτατος δεσπότης ἡμῶν, ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης,
 ἀπεκρίνατο, ὡς ἐγὼ οὐκ ἔχω ἄδειαν ἐκδοῦναι τινὶ τι τῶν τῆς ἐκκλη-
 σίας κτημάτων, φύλαξ γὰρ εἰμι τούτων κατὰ τὴν τῶν ἱερῶν κανόνων
 διαταγὴν, καὶ τῶν μὲν προσόδων αὐτῶν εἰμι κύριος κατὰ πάντα καὶ ἐξου-
 σιαστῆς, ὥστε ποιεῖν ἐπ' αὐτοῖς πᾶν, ὅπερ βούλομαι, τῶν δὲ ὑποκει-
 μένων αὐτῶν καὶ τῶν κτημάτων οὐχί, ἀλλὰ φύλαξ μᾶλλον εἰμι· διὰ
 τοῦτο καὶ οὐ ποιήσω τοῦτό ποτε. προτροπῇ δὲ τῆς μεγάλης ἀγιωσύ-
 νης αὐτοῦ συνήχθησαν οἱ ἱερώτατοι ἀρχιερεῖς καὶ ὑπέρτιμοι ἐν τῇ

σεβασμῳ μονῇ τοῦ Ἀκαταλήπτου, ὁ Καισαρείας, ὁ Ἐφέσου, ὁ Κυζί-
 κου, ὁ Χαλκηδόνος, ὁ Βιζύης, ὁ Βρύσεως, ὁ Περιθεωρίου, ὄντος διὰ
 γνώμης καὶ τοῦ Αἵνου, καὶ ἀκηκοότες ταῦτα καὶ ἐρωτηθέντες εἶπεν,
 τί καὶ αὐτοῖς δοκεῖ περὶ τούτου, πάντες εἶπον ὡς ἀπὸ ἐνός στόματος,
 μὴ ἔχειν ἄδειαν μήτε τὸν παναγιώτατον δεσπότην ἡμῶν, τὸν οἰκουμε-
 νικὸν πατριάρχη, μήτε τὴν περὶ αὐτὸν ἱεράν καὶ μεγάλην σύνοδον
 ἐκδοῦναι πρὸς τινὰ τι τῶν τῆς ἐκκλησίας κτημάτων, κεκωλυμένον γὰρ
 εἶναι τοῦτο παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ ἀπειρημένον τὸ δίδόναι τινὰ
 τῶν ἐπισκόπων ἀπὸ τῶν κτημάτων τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκκλησίας πρὸς
 τινὰ· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εἶπερ καὶ βουλόμεθα ποιῆσαι τοῦτο, ἀλλ'
 οὐ δυνάμεθα, κωλυόμενοι παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων. ἐπὶ τούτοις εἶπεν
 ὡς ἀπὸ τοῦ κρατίστου καὶ ἀγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως ὁ πε-
 ριπόθητος θεὸς τῆς ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεὶ οὐ διδόντες ταῦτα
 πρὸς αὐτόν, δότε ταῦτα, ἵνα κατέχη, ὡς περὶ κατέχουσιν ἄλλοι καὶ
 σπειροῦσιν ἐν αὐτοῖς καὶ ἀποδιδῶσιν τὴν μορτὴν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν,
 δότε οὖν καὶ αὐτῷ ὁμοίως, ἵνα ὀρισμῶ τῆς ἀγίας βασιλείας αὐτοῦ
 ἀποδιδῶται ἡ μορτὴ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. καὶ πρὸς ταῦτα οὖν εἶπεν
 ἡ ἱερά σύνοδος, ὅτι οὐδὲ τοῦτο ἔχομεν ἄδειαν ποιῆσαι, κεκώλυται
 γὰρ καὶ τοῦτο παρὰ τῶν ἱερῶν κανόνων, διακελυομένων, μὴ δίδεσθαι
 τὰ τῆς ἐκκλησίας κτήματά τινι τῶν δυνατῶν, μὴ τοι γε καὶ βασιλεῖ.
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀπεφάνητο καὶ ὁ παναγιώτατος δεσπότης ἡμῶν, ὁ
 οἰκουμενικὸς πατριάρχης, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν ἱερά καὶ μεγάλη σύνοδος,
 ὅτι ἡμεῖς μὲν ἄδειαν οὐκ ἔχομεν ἐκδοῦναι τὰ τῆς ἐκκλησίας κτήματα
 πρὸς τινὰ, οὐδὲ γὰρ βουλομένοις ἡμῖν ἐξέσται τοῦτο ποιῆσαι· διὰ
 τοῦτο καὶ οὐδόλως ἀπολύομεν ταῦτα. εἰ δὲ βούλεται ὁ βασιλεὺς ὁ
 ἅγιος λαβεῖν αὐτὰ τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ὁ βούλεται ποιῆσαι, ποιησάτω.
 αὐτὸς ἔδωκε ταῦτα τῇ ἐκκλησίᾳ, αὐτὸς καὶ βουλόμενος λαβεῖν αὐτὰ
 λαβέτω, ἐξουσίαν ἔχει ποιῆσαι ἐπὶ τούτοις, ὁ βούλεται. ἡμεῖς ἀφ'
 ἑαυτῶν οὐδόλως ποιήσομεν τοῦτο, κἂν εἴ τι γένηται. εἰς γοῦν τὴν περὶ
 τούτου δῆλωσιν ἐγράφησαν ταῦτα ἐν τῷ παρόντι κωδικίῳ σημειώσεως
 χάριν †.